

KOLIK STOJÁ• BLECHA

ÄEtrtek, 23 listopad 2017

VAROVÁNÍ: V prubÄ›hu Ä•tení se u vás mÄ›Ä¾e vyskytnou nutková potÄ™eba se podrbat. Jsem Ä•istotná. Myslím. AlespoÄ› podle obecných mÄ›Ä™ítek. Sprcha je moje kamarádka. Ovoce a zeleninu drhnu kartáÄ•kem. Syrové vejce bych do úst nevzala. V tramvaji se pÄ™ídrÄ¾uji malíÄ•kem, který následně dezinfikuji. Nádobí myji ihned po pouÄ›tí a v tekoucí vodÄ›. (Já v myÄ•ce, paneboÄ¾el!) Mám krátkosrstého psa, protoÄ¾e chlupatý se mi zdají tak trošku... schmužig.

I pÄ™esto, nebo snad právÄ› proto, se mi nevyhýbají nemoci ze škarpony, jako jsou stÄ™evní chÄ™ipky, jiné stÄ™evní diskomforty, plísnÄ›, kvasinky a vředy dále obvyklé i neobvyklé nechutnosti Ä¾ivota bÄ›ných škarpon. S tím uÄ¾ jsem se tak trochu smířila, jako s další z mnoha nespravedlností Ä¾ivota. To, co se u mě doma odehrálo v minulých týdnech, uÄ¾ ale považuji za vyloženou provokaci. Jednoho rána jsem se probudila a svrbÄ›lo mě celý tělo. PÄ™i bližším ohledání jsem rodinnému lékaři nahlásila 14 pupenÄ›, pekelnÄ› svÄ›dicích. "Kopivka, asi si něco snědla", pravil lékař a vÄ›c považoval za uzavřenou. Pupeny ale nemizely. PrávÄ› naopak. Bylo to čím dál tím víc. PÄ™estala jsem postupně jíst jablka, švestky, rajčata, zelí, Äokoládu -velmi bolestné - sýry, peřivo atd. Můj jídelníček mi zbyla ovesná kaše s marmeládou a pupenÄ› neubývalo.

Noci byly těžké. Pod peřinou pupeny svÄ›dÄ›ly jako sto šertů. Navíc jsem začala trpÄ›t vyloučením ze sociálního Ä¾ivota, když se ve společnosti neustále drbete na rozličných částech těla, nikdo s váma nechce kamarádit. Poslední kamarád, který mi zbyl - alergolog Luboš, se na mě podíval a řekl: hele, to vypadá na svrab. Zatmělo se mi před očima. Vše jsem sama sebe od hlavy po paty potřenou černou masťou, jak spím zavřená na trámu, jako netopejř. Zkonzultujeme to s kolegyní dole, pravil a zatáhl mě k výškové kolegyni kolegyni, která zrovna dusila dusíkem nějakou bradavici.

"Ukaž princezno", řekla a zblízka zaostřila na hnízdo pupenÄ› na boku. "To není svrab. To není ani kopivka", řekla. "Ne? A co to teda je" polkla jsem na sucho. "To jsou škarpony, holáčko."

No... tak to bychom měli. To tu je škarpona nebylo. Já, která bych si nesedla na bezšarponou lavičku. Já, která bych raději uměla hlady, než bych sáhla neumytou rukou na rohlik... mám škarpony?! Ostuda. Hnus. Fuj. Kde je kanál? Vředy hrálo této odvážné teorii do karet. Byla jsem pár dní před výsevem v hotelu? Byla. Mohla jsem si to zvláště s sebou domů? Mohla. Takže jsem dostala telefonní číslo a večer u nás zvonil škarpon, nic s cigárem v koutku úst. Jeho výstup by vydal na samostatný fejeton, možná divadelní hru. Ve zkratce - asi po pár minutách mi začal tykat, obrátil mi byt naruby, kořilým fœem zhodnotil prasklou lamelu v posteli a - nic nenašel. Nicméně mě oblažil nějakými nechtutnými historkami o škarponách, o bytech vředy hejbe a řekl, že by to teda raději postřikal. Ty kaluže chemie, co jsem měla na podlaze, stálo prostě na vředy, jste neviděli. Zinkasoval 5.500,- a u vrátek mi je škarpona řekl: "Kdyby se ty svinÄ› vrátily, volej kdykoli." Následující dva dny jsem díky promočeným matracím musela spát u rodičů. Pupeny neprobývaly, vředy vypadalo nadějně. Po první noci ve své posteli jsem objevila na těle několik dalších pupenÄ›. Tak to je konec. PÄ›t litrů v hajzlu a já mám určitě nějakou strašlivou nemoc. To je jasné. V depresích jsem se dopotácela k poslední naději - Äínské lékařce. První návštěva 800,- Kč. MÄ›ní tepu. "Vy nemáte žádnější tep. Je to jasné. UÄ¾ umírám. "No.. víte, kolegyně vÄ›ci, to je pro mě velká výzva. To je hroznÄ› těžké léčit. Škarpony nemáte něco snadno rozpoznatelného.. těeba lupénku, nebo tak něco", pravila ta dobrá žena a pÄ™edepsala mi byliny za bratru 1.600,-. Začala jsem pochybovat, jestli mi na léčbu pupenců bude stačit výplata. V sobotu ráno za mnou do ložnice pÄ™iřadila moje krátkosrstá láska s nejnevinějším ošimem na svÄ›tÄ›. "Tak pojď no"... řekla jsem a se uvelebil na kraji postele. Když je ta sobota. Celá rodina zdeptána možným výskytem parazitů na sobÄ› stÄ™ídavÄ› nacházela vředy, škarpony, sametky, roztoč. V koupelně se nám celá police zaplnila roztodivnými postřiky proti vředy, vředy, škarpony, ampónu proti vředy, im, který k mému škarponě stál 450,-. Jednou se nám dokonce zdálo, že jsme viděli po koberci pÄ™ebÄ›hnout škarpona. Jediný, koho jsme nepodezírali z ničeho, byl právě pes. "Dyž je škarpona", pravila maminka, když jsem opatrně vznesla podezření, že pÄ›vodce potíží by mohl být jeho kolega. "Podívej, jak se na tebe dívá! Ä¾e by ses nestydÄ›la ho takhle obvinit!"

A jak tak ležím, vidím na horizontu peřiny malý, černý, skákající bod. Vystřelila jsem z postele, razatním hmatem škarponě psa na podlahu, zaměřila jsem a ... blecha. A druhá. Takže tak. Cena blechy je v mém škarponě 7.400,- to nepočítám anitihistaminika, masti na pupence a homeopatika. Zítra plánujeme postřik psa no, a pak uvidíme. Nenapadá vás nějaká možnost??? Je škarpona mi zbývá trocha peněz na stavebním škarponě, kdyby se mne náhodou i po deratizaci psa udÄ›laly nějaké další pupence. Nočník neohrožené Ä¾eny